

ק סָטָה מוּ תִּרְבֵּי.
ר הָרָא"ש בְּשֵׁם רַ"י
וְהַטּוֹר, שׁ בֵּית יוֹסֵף.
ת שָׂא לֹה בְּמַהְרִי"ק קִלְג.

ס' מקשה. עין באר היטב ויצן בש"ח חכם צבי סימן י' שתיבא מתשובת הרדב"ן דרין שאינו מזהר ההפך בשם"ס ופסקים ויש לזקן אחר דבריו בקלה הם מקשים עליו בלשון פלפולא בני ופסקים דבר בקלה יכיר, עין שם. ס' לברך. עין באר היטב ויצן בש"ח החזקתו בין מי שולשם תפילין על הידים וגם משא ומתן שולו בתפילין שפיר דאין הסח הדעת בבשמים. ע' שם. ס' שלא לברך. עין באר היטב ויצן לקמן סימן ג' בבאר היטב סימן קס"ג שתיבא גמט' ורזים וקרבן דהפסקין אברהם סימן כ"ה ממשם דאין צורך לברך. עין באר חבתינו מהו הפסקין ח עין שם, וכן פסרה שולחן ערוך כ"ל א' סימן ט' מה שכתב בזה על דבריו גמ' ורזים, ובסימן ג' ויתבאר בערות ה' ויתברר. ס' ההדיוט. עין באר היטב ומה שכתב קצת מהם הפסקין אברהם כ"ה או"ט, דהפסקין אברהם ס' לאו משקמא דהיט"ט אפי' שלא אכלו משום טעם אברהם כ"ה בבשמים דבזמן הזה שואך לביש התפילין כן ברוב תפילה לא ה"י טעם הדעת, ואם כן לרעת השולחן ערוך וזאתה רבה שכתב עליה סיף קטן ט' וגם בזה יש לברך. וגם נשקא מזה ב"מ שולשם תפילין על הידים כ"ה עליה מזהו כ"ה שכתבונו לזיל. וכן דבריו הפסקין אברהם סימן קצ"ה, וכן דמורה נספק לנשקטו אלא"ה דמה שכתב שלי"ה שתיבא שלי"ה טעמם דש"ח' יש לחלק ביניהם. ויצן באר"ה רבה שכתובתו צ"ב מושמם כהנ"י ויש להקט' הפסק אברהם ואם נספק ההפוך והדיוט להקליה תפילין אחרים יש לומר דהכל מזהים שיתקד, וכן כתב במדיוח בקרה בשם"ס וספר וספר ור' אמה, עין שם:

יב * אם מביט תפלין וכו'. עין במשנה ברורה כמה שכתבנו אם בשעת ברכה היה דעתו וכו', ואף והסגנון אברהם אירי שם לנגנון ציצית, פשוט דהוא הווי' לתפלין, והסמך במנחות מג דמפי להו לתדירי, עין שם: * ויש אומרים שלא לברך. עין במשנה ברורה שהעסקתו והחולצין לכנס לבית הכסא צריצין לתור ולברך, עין והסגנון אברהם ספקיו מספקא לה לענין בית הכסא שערך שאינם רחוקין, כבר כתב תחתי אדם שלא ששקנין שששיתותא דהם בני גדולים וכו' והעלה ממד שוי' ואלה רות) משום ספקא דקמן אברהם, ואם עקר סברתו דהו' אותה, עין בחשושי ר' עקיבא איגר ובספר ארצות החיים, וכן ראינו עוד חבל גביאים כלם כסגנון אחד דצרוך בזה לתור ולברך. ולכן אף שהפרי מגדים והדור תחיים העניקו את דברי המגן אברהם, המכרך בתראי לא הספיד, ובספר שהאר"י ז"ל מסכים לדעת המחבר דבכל גוני צירף לתור ולברך: * ותכי נהוג, כתב בארצות החיים, ואם תליץ התפלין בסתם, אם תליץ תשליך וד' ותשל ראש צירף לתור ולברך, ואם נגאור עליו התפלין של יד או השל ראש צירף לברך, דעידן לא אפת דעתה מן המפוזר, אבל אם היה בדעתו שלא להתחייב מיד רק לאחר זמן, אף שנגשאר עליו תפילה אחת צירף לתור ולברך. ולמד כל זה מעליל סימן ח בנגשאר עליו טלית קטן, כן הכא בנגשאר עליו תפילה אחת, עין שם. ונראה פשוט והחולצין בתוך תפילה אפלו בסתמא דעו' בחולצין ע' מנת להתחייב, ואם כן אם תליץ לילך בתוך תפלין מים אף צירף אחר כך לתור ולברך: * נפסק הקשור. ואם נפסק הרצועה של השל ראש או השל יד לאחר שנכבד

(3) וכן הסכים הפרי מגדים: (ג) שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה: י"ב (ד) בְּבֵית יוֹסֵף: (ט) דְּאֶפְרַיִם הָיוּם הַזֶּה וּמִבְרָךְ: (10) פְּרִי מִגְדִּים: (D) פְּרִי מִגְדִּים: (11) עֵלֶת תְּמִיד וְשִׂי וְאֵלֶּיָּה: (12) מִגֵּן אֲבוֹתָם לֵעֵל בְּטִיטָן חַ טַעֲמֵי מִן חַ: (D) מִגֵּן אֲבוֹתָם: (סא) פִּשְׁתִּים: (30) עֵץ בִּבְאוֹר הַלֵּבָה שֶׁבְּאוֹתֵי הַיָּם: (31) הִיוּ אֵדֶם: (32) וְהָ: